

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѣ приплащатъ и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ пощенскы тѣмбры (пулове), Нѣмскы, Прускы, Рускы и Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вмѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 7 СЕПТЕМВРІЙ 1878.

Брой 36.

ИЗВѢСТІЕ.

Спомоществованія за 4-мѣсечно течение отъ Седм. "Зорницѣ", т. е. отъ началото на Септемврія до край-тъ на Декемврія, сѣ приѣматъ за по половинъ б. меджидіе.

ЗАЩО СИ ОТПАДНѢЛА, ДУШЕ МОЯ?

Въ псаломъ 42; 11, Давидъ казва: "Защо си отпаднала душе моя? И защо си смущавашъ вътрѣ въ мене? Надѣйся на Бога, защото още ще го славословиж; той е спасеніе на лице-то ми, и Богъ мой." Тука Давидъ говори на себѣ си. Тѣзи думы показватъ че онзи царь и пророкъ понѣкога е былъ много смутенъ и наскърбенъ. Душевната му горестъ твърдѣ добръ ся изражава съ въздышанія-та му: "Защо си отпаднала, душе моя? И защо си смущавашъ вътрѣ въ мене?"

Както Давидъ тѣй и всякой другъ человекъ понѣкога има голѣмы скърби и мушенија, и дохожда въ недоумѣніе какъ да прави. Цѣль-та ни сега е да изложимъ нѣкои отъ причины-тъ които докарватъ скърби и мушенија, и да посочимъ вкратцѣ какъ най-добръ може да ся избави человекъ отъ тѣзи скърби и мушенија.

Нѣкои скърбятъ и ся смущаватъ за юмѣнѣ-тъ си. Тѣ иматъ домове за които да ся грыжатъ, а ся боѣтъ че не де могатъ да искарятъ нужды-тъ по рѣбности. Търговія-та имъ често е много слаба, и тѣ понѣкога ядѣтъ отъ голово. Понѣкога тѣ ся принуждаватъ да промѣняватъ видъ-тъ на занеманіе-то си като мислятъ че по този начинъ ще могатъ да прищечелятъ повече и тѣй да ся освободятъ отъ голѣмы мѣжнотіи. Но при сичкы-тъ имъ старанія, тѣ не постигнѣтъ опова което ся прѣдполагатъ, и по жзи причинѣ много ся смущаватъ. Нѣкои дохождатъ до тѣк ва умственна немощеніе щото ся отчайзатъ почти съвѣмъ въ работы-тъ си.

Други скърбятъ защото сѣ изгубили богатство-то си. Тѣ бѣхъ ся старали рѣзъ много годины да спечалѣтъ нѣщо а себе си и за домове-тъ си, и обстоятелства-та бѣхъ имъ помогнали тѣй щото тѣ бѣхъ сполучили до нѣкъдѣ въ станія-та си. До колкото тѣ разбирахъ, бѣхъ осигорили бѣдѣще-то и на себѣ си и на домоцадія-та си. Тѣ сявеселѣхъ въ трудове-тъ си и радостно ся рѣдставѣхъ добро-то си бѣдѣще. Но врѣху тѣхъ дохожда едно нечаянно злодѣстіе; нѣщо грабнува онова въ което тѣ ся наслаждавахъ. Огнь пзбухва и стоѣва почти всичко което тѣ бѣхъ накупали, или пакъ търговія-та имъ зѣа такава неприятно направленіе, щото бѣ едно кѣсо врѣме тѣ изгубватъ почти всичко. Такава человекъ внезапно па-

дѣтъ въ голѣмо недоумѣніе. Въ такыва обстоятелства, нѣкои до толкозъ скърбятъ и ся смущаватъ щото изгубватъ умъ-тъ си, а други даже отнематъ и животъ-тъ си.

Други скърбятъ защото отъ тѣхъ сѣ е грабнѣло нѣкое любезно лице. Тамъ е единъ горестно наскърбенъ человекъ. Той имаше любезнѣхъ съпругъ, нѣкои мѣли дѣвица и, може-бы, братія и сестры. Домъ-тъ му бѣ срѣдоточіе-то на радостъ-тъ му. Въ всичкы-тъ си трудове и мѣжнотіи, той си припомяше тѣхъ и ся утѣшаваше. Но смърть-та влѣзва въ кѣжѣ-тъ му и покосѣва нѣкого отъ любезны-тъ му. Тя покосѣва, може-бы, лице-то съ което е была свързана душа-та му. Злочестый-тъ человекъ ся прѣтоварѣ съ скърби. Душа-та му отида и ся смущава вътрѣ въ него, и той не може никѣдѣ въ този свѣтъ да намѣри утѣшеніе.

Други ся смущаватъ и скърбятъ за лошо-то състояніе на народъ-тъ си. Народъ-тъ имъ, може-бы, е подъ угнетително-то иго на нѣкое пнородно племе, което го унеправдава по многообразны начинны. Или може-бы че управители-тъ, сѣдѣи-тъ и други-тъ народни първенци не сѣ справедливы; може-бы че тѣ угнетѣватъ народъ-тъ и не го оставятъ да напѣрѣдѣ и да ся утѣшѣтѣ. И въ единый-тъ и въ другой-тъ случай, той вижда съѣды-тъ си и цѣлый-тъ народъ въ бѣдно състояніе, и то ва му причинѣва голѣмѣхъ скърбъ. Пророкъ Іеремія тѣй скърбеше за състояніе-то на народъ-тъ си. "За това азъ плачѣмъ", казва той, "око-то ми, око-то ми пзлива водъ." Като мислеше какъ народъ-тъ му бѣше плѣненъ и какъ Іерусалимъ и много други градове и села бѣхъ опустошени, онзи родолюбивъ пророкъ не можеше да ся утѣши. Като внимателно прочитамы книгъ-тъ му, наречена *Плачь Іереміевъ*, ный по-добръ разбирамы колко дълбока е была скърбъ-та му по причинѣ на бѣдно-то състояніе на народъ-тъ му. Така скърбятъ за народъ-тъ си всичкы-тъ искренны родолюбци.

Други скърбятъ за лошо-то състояніе на Церкѣ-тъ. Тѣ твърдѣ сѣ убѣдени че народы-тъ никога не ще придобѣтъ сѣщинежъ и трайныя свободѣ, до кога-то тѣ не пригърнѣтъ искренно Евангеліе-то и не починѣтъ да ся съобразѣватъ съ ученія-та му. Още, тѣ вѣрватъ че человекъ-тъ вѣчно ще погынѣтъ ако не ся обзрѣтъ къмъ Христа за прощеніе на грѣхове-тъ имъ. По тѣзи причинны, тѣхно-то горѣщо желаніе е да видѣтъ Евангелскы-тъ ученія да възтѣржествуватъ между всичкы-тъ народы и въ сѣрдце то на всякой человекъ. Но намѣсто живость въ това свято дѣло, тѣ виждатъ че Церкѣ-та спѣ, че повечето членове, отъ които разны-тъ Христіанскы общества сѣ съставени, малко ся грыжатъ за тѣзи работѣ. Въ тѣхъ вла-

дѣе голѣмо духовно хладнокрѣвіе. И не само това, но между онѣзи които ся наричатъ Христіани и които трѣбваше да сѣ "солъ на земѣ-тъ" и "видѣлина на свѣтъ-тъ", ставатъ голѣмы съблѣзненія. Всичкы тѣзи нѣща причинѣватъ голѣмѣхъ скърбъ на онѣзи които искренно желѣтъ распространіе-то на Христіанство-то и чистотѣ-тъ на Христіанскѣ-тъ Церкѣ-тъ.

Други скърбятъ и ся смущаватъ за свое-то си духовно състояніе. Тѣ утѣшатъ че сѣ виновати прѣдъ Бога, и че трѣбва по нѣкакъвъ начинъ да ся избавятъ отъ тѣзи виновность. Тѣ сѣ вършили много добры дѣла, молили сѣ ся, умѣртѣвали сѣ страсти-тъ си, и по този начинъ сѣ ся старали да ся примирятъ съ Бога и да придобѣтъ душевнѣхъ миръ; но все напраздно. Тѣ знаѣтъ, може-бы, че трѣбва да ся вѣрѣва въ Іисуса Христа, и имъ ся чини че тѣ вѣрѣватъ въ него, но пакъ утѣшатъ че въ сѣрдце-то имъ има голѣма празднота. Съвѣсть-та имъ не ги оставѣ на мирѣ. Тѣ често ся трудѣтъ да заглушатъ гласъ-тъ на съвѣсть-тъ си, но намиратъ четова е невѣзможно. Въ нѣкои случаи този гласъ дохожда врѣху тѣхъ съ голѣмѣхъ силѣ. Такава человекъ много скърбятъ и ся смущаватъ; душа-та имъ често е отпаднала. Въ тѣхъ има, тѣй да кажемъ, червей който никога не умѣра.

Дѣ може да ся намѣри истиненъ и траенъ лѣкъ за всичкы тѣзи скърби и мушенија? При Бога, и само при него. Человекъ-тъ можѣтъ да утѣшаватъ, и всякой имануждѣ отъ такыва утѣшенія, но тѣхны-тъ утѣшенія не сѣ трайны. Освѣнъ това отъ опытъ знаемъ че често земни-тъ ни прѣатели никакъ не можѣтъ да ни утѣшѣтъ колкото любезно и съчувствително и да ни говорятъ. Ный утѣшамы че тѣ не разбирѣтъ горестъ-тъ на сѣрдце-то ни, и тѣхны-тъ думы не само че не улѣкчаватъ скърби-тъ ни, но даже ны улѣкчаватъ. Колкото за душевно-то ни състояніе, явно е че никой земенъ прѣатель не може да го пзлѣкува; само единый лѣкаръ, Іисусъ Христосъ, лѣкува отъ грѣхове. Види ся Давидъ да е разбиралъ добръ тѣзи важны истинны. Въ голѣмы-тъ си скърби и мушенија, той казваше на душѣ-тъ си: "Надѣйся на Бога, защото още ще го славословиж, той е спасеніе на лице-то ми, и Богъ мой." На друго мѣсто той говори: "Чакай Господа; имай дѣрзновение, и да ся укрѣпи сѣрдце-то ти; ей, чакай Господа." Псал. 27; 14; 62; 1, 2, 6-8. Онѣзи които скърбятъ и ся смущаватъ за поминѣтъ-тъ си и за загубѣ-тъ на земно-то си богатство, или за смърть-тъ на нѣкои любезны прѣатели, или за плачевно-то състояніе на народъ-тъ си, или за лошый-тъ вѣрѣжъ на Церкѣ-тъ, или за свое-то си духовно състояніе, трѣбва да помнятъ че Богъ царува и четой въ конецъ ще управѣ всичко на добро. Народы-тъ и Церкѣ-

та сѣ неговѣ. Той е създѣтъ всичко и не прѣстанно ся грыжи за благосостояніе-то на твари-тъ си. Който человекъ или народъ искренно ся прѣдаде на волѣ-тъ Божіѣхъ, Богъ всякога ще го рѣководи въ безопасенъ пѣтъ. Нѣстинѣхъ, той често ны наказѣва, както правѣтъ и земни родители, но и това той прави отъ любовъ къмъ насъ. Нека помнимъ че имотъ-тъ ни, прѣатели-тъ ни, народъ-тъ ни, Церкѣ-та, тѣло-то ни и душа-та ни сѣ на Бога, който ни заповѣдѣва да ся уповаѣмы въ всичко на него, и тогава да не ся боимъ и да не ся смущавамы чрѣзмѣрно. Нека оставимъ имотъ-тъ си, домъ-тъ си, народъ-тъ си, Церкѣ-тъ, тѣло-то и душѣ-тъ си въ рѣцѣ-тъ Божіи, и нека усѣрдно да ся стараемъ да испѣлѣваемы длѣжности-тъ си, като ся съобразѣваемы съ драгоцѣнны-тъ поученія на Слово-то Божіе, и тогава ный ще бѣдемъ толкозъ спокойны и честиты колкото е възможно человекъ да е спокоенъ и честитъ въ този грѣшенъ свѣтъ.

ТВѢРДО-ТО ОСНОВАНІЕ.

3.

Второ-то велико начало, което Апостолъ-тъ прѣдставляѣва като единый печатъ или надписъ врѣху Божіе-то *тѣврдо основаніе*, е "Всякой който именуѣва име-то Господне да отстѣпѣ отъ неправдѣ-тъ". Съ други думы, *въ врѣющый-тъ трѣбва да има святость*.

Ный видѣхмы че безопасность-та на Церкѣ-тъ състоѣ въ грыжѣ-тъ която Богъ има за неѣ. "Ето, на длани-тъ си тя начертахъ: твоѣ-тъ стѣпны сѣ всякога прѣдъ мене". Но Богъ не работи по такъвъ начинъ щото да направи дѣло-то на людѣ-тъ си бесполезно. Тѣ трѣбва да отстѣпѣтъ отъ всякакъвъ видъ неправдѣ; другоѣче Богъ не ги познаѣва за свои людѣ.

Животъ-тъ на Христіаны-тъ въ този свѣтъ е една продължителна *борба* противъ зло-то. Въ Св. Писаніе тя ся нарича *воинствованіе*. Тя ся сравняѣва съ онѣзи *юнакы борѣли и надприпѣкѣли*, които сѣ ставали веднѣждѣ въ 4—5 години въ Старѣ Грѣціѣ. Тѣ привличали много хилѣды зрители, и побѣда-та въ тѣхъ толкова високо ся цѣняла, щото често царѣ и князове земали участіе въ тѣхъ. За онѣзи, които имали намѣреніе да ся борѣтъ, ся изискѣвало едно дълго и строго обученіе, и то трѣбѣвало да ставѣ споредъ нѣкои опрѣдѣлены правила. Ап. Павелъ като споменуѣва за тѣхъ, казва: "Ако бы и да ся подвизѣва нѣкой, не ся вѣнчаѣва, ако бы законно да не ся подвизѣва".

Ный не испытѣваемы сега защо Богъ е позволѣлъ нуждѣ-тъ за тѣзи борѣ на Христіаны-тъ противъ зло-то. Ный знаемъ че той іѣхъ позволѣлъ. Тя сѣще-ствуѣва. Всякой Христіанинъ ся призѣваѣва да земе участіе въ неѣхъ, да ся борѣ добръ и да постоѣнствуѣва до край. Той

трѣбва да употреби всички-тъ си усилія не само върху голѣмы и извънредны случаи, но въ всяко нѣщо той трѣбва да противостоя на диаволъ-тъ, да ся пазятъ отъ клѣтки-тъ му, и всичко косто прави да го прави за славѣ-тъ на Бога.

Но тѣзи двѣ основны начала, именно, Божій-тъ изборъ и наши-тъ усилія не сѣ противны едно на друго. Наистинѣ, тѣ толкова ся съгласуватъ и толкова зависятъ едно отъ друго щото ежщій-тъ Апостолъ казва въ Фил. 2; 12, 13 "изработувайте спасение-то си съ съ страхъ и трепетъ, защото Богъ е който дѣйствува въ васъ". Той не казва "ако и Богъ да е който дѣйствува въ васъ", но "защото Богъ е който дѣйствува въ васъ".

Когато Спаситель нашъ казалъ на челоуѣкъ-тъ съ изсъхналъ-тъ рѣкъ, "прости си рѣкъ-тъ", той изисквалъ отъ него изврѣшване-то на единъ длъжностъ. Въ първо-то си положеніе той нѣмалъ силѣ-тъ да си простре рѣкъ-тъ. Силата трѣбваше да доде отъ Исуса. Исусъ былъ готовъ да даде тѣзи силѣ, но той искалъ отъ челоуѣкъ-тъ да ся опита като ся наслонява чрѣзъ вѣрж на божественнѣ-тъ помощъ. Тѣкмо такова нѣщо ся иска отъ насъ въ Христіанскій-тъ ни животъ. "Изработувайте спасение-то си, защото Богъ е който дѣйствува въ васъ".

Отъ всичко щото говорихмы до сега, три нѣща сѣ явны, и тѣ заслужаватъ да ся зематъ въ серіозно вниманіе отъ всякой Христіанинъ.

1. Ный смы въ безопасность само ако смы поставени като живы каменіе върху Божіе-то *твърдо основаніе*.

2. Ный смы върху това основаніе, ако Богъ *ни познава* за неговы людіе, и ако ный *тоже го познаваме*.

3. Той *ни познава* като неговы людіе ако ный старателно и постоянно *отстаивама отъ всякъ неправдѣ*; другоачене.

Посредственно моленіе. — Библия-та ясно учи стойностъ-тъ и силѣ-тъ на посредство-то за други. Смѣлость-та и отякченіе-то на Авраамово-то моленіе за Содомъ ся излагатъ като угодны на Бога. На всякъ Авраамовъ молбѣ Богъ отговаря благосклонно, и ако негова та молба и да не избави Содомъ, тя избави единъ благочестивъ челоуѣкъ и челоуѣкъ-тъ му. Когато Богъ ся разсѣрдилъ на Израилѣ-тъ за кланіе-то имъ на едно теле на Синайскѣ-тъ горѣ, Моисей ся молилъ на Бога заради тѣхъ, и Богъ му казалъ: "остави мя че ще ся распали гнѣвъ-тъ ми противъ тѣхъ и ще ги истрѣбѣмъ", Исх. 32; 10. Тука Богъ говори като да не иска да погуби Израилѣ-тъ за които Моисей ся молилъ. На Іереміѣ Богъ казалъ: "Моисей и Самуилъ ако бѣхъ застанѣли прѣдъ мене, душа-та ми не бы ся смилила за тѣзи людіе", Іер. 15; 1. На Іезекила Богъ казалъ: "Ако трима-та тѣзи мѣжѣ, Ное, Даніилъ, и Іовъ, бѣхъ въ срѣдѣ неіхъ, само тѣ щѣхъ да спасѣтъ души-тъ си чрѣзъ правдѣ-тъ си", Іез. 14; 14.

Отъ тѣзи стихове ся види че Богъ приема посредство-то на благочестивы-тъ челоуѣци когато тѣ ся молятъ за други-тъ. Не само въ Вѣтхій-тъ Заветъ, но и въ Новій-тъ ся забѣлѣжава че моленіе-то за други-тъ има голѣмъ тяжестъ прѣдъ Бога. Когато просимъ отъ Бога нѣкои нѣща, тѣлесны или духовны, за себе си, ный можемъ да ся повлияемъ отъ себе-любивы побужденія; но когато просимъ нѣщо отъ него за други-тъ, ный по-малко ся водимъ отъ такыва побужденія.

Ето защо моленіе-то на Бога за други-тъ, особенно когато то става задругно, е прието Нему. Христосъ самъ казва: "двама отъ васъ ако ся съгласятъ на земѣ-тъ за всяко нѣщо, което бы да попросятъ, ще имъ бѣде отъ Отца моего, който е на небеса", Мат. 18; 19.

ЗАВИСТЬ.

Зависть-та е дѣщеря на гордость-тъ, дѣлателька на отмщеніе и убійство, начинателька на тайны смуты, и постоянна мѣжнелка на добродѣтель-тъ. Зависть-та е гнусна-та лига на душѣ-тъ; тя е отрова, която поядѣ плѣтъ-тъ и изсушава мозъкъ-тъ на кости-тъ. — *Сократъ*.

Злокобный Калигула уби брата си, защото той бѣше по-хубавъ младежъ. Плутархъ казва: "Тиранинъ-тъ Діонисій отъ зависть наказа музыкантъ-тъ Филоксеній, защото той можеше да свѣри по-хубавъ, и Платона зашто той умѣше да разисква по-добрь отъ него". Камбисъ убилъ брата си Спердиса, защото той можалъ да мѣри съ лѣкъ-тъ по-искусно отъ него. Тѣзи примѣри показватъ до каквы безчелоуѣчны дѣла зависть-та докарва онѣзи които сѣ обладани отъ неіхъ.

Както мухи оставятъ здравы-тъ и отиватъ та кацатъ по развалены-тъ и гнѣлы-тъ части на мѣсо-то, и толкозъ ся наслаждаватъ отъ нечистотѣ-тъ щото е трудно да ся разпѣдятъ отъ тамъ; така и единъ завистливъ челоуѣкъ нѣма никакво наслаждение въ добры качества, но само въ онова което е растлѣно. — *Каудрей*.

Благодѣтельный-тъ челоуѣкъ има прѣимущество надъ завистливый-тъ дажевъ този свѣтъ; защото завистливый-тъ ся мѣчи не само отъ зло-то което дохожда върху него, но и отъ добро-то което ся случавѣ на други-тъ. *Колтонъ*.

Въ единъ градъ имало двама челоуѣци отъ които единъ-тъ былъ много завистливъ, а другій-тъ много користолюбивъ. Управитель-тъ на онзи градъ ги повикалъ, като имъ обѣщалъ че каквото и да пожелаѣтъ, то ще имъ ся даде, съ това условіе само, че който понека първо той ще земе онова което желае, а вторій-тъ ще земе отъ ежщѣ-то нѣщо, но два пѣти повече. Завистливый-тъ не рачилъ да понека първо, защото въ таквъ случай другій-тъ щѣлъ да земе два пѣти повече отъ него; но като го принудили да каже каквото иска, той казалъ че иска да ся извади едно-то му око. Цѣль-та на злобный-тъ завистникъ была явна; съ това той желалъ да ся извадятъ и двѣ-тъ очи на противникъ-тъ му. — *Спенсеръ*.

Аспидъ-та има въ себе си отрова, която поврежда други-тъ, но не поврежда неіхъ; зависть-та, обаче, е толкозъ смъртоносна, щото тя умъртвява и други и оногова който іхъ има. Завистливый-тъ челоуѣкъ много ся безпокоя когато други-тъ отиватъ добрь въ работы-тъ си. Той не може да яде и да спи спокойно, ако нѣкое зло не налѣти онѣзи ковто той мрази. — *Каудрей*.

Единъ древенъ Гръцкый юнакъ не можалъ да търпи да гледа памятникъ-тъ който былъ въздигнѣтъ въ честь на едно-го отъ побѣдители-тъ. Той често отивалъ при памятникъ-тъ и ся старалъ да го събори. Слѣдъ нѣколко опыти, той сполучилъ да го отмѣсти отъ основѣ-тъ му, но като памятникъ-тъ ся трѣколилъ, той падналъ върху челоуѣкъ-тъ и го смазалъ. Зависть-та смазала онзи който былъ обладанъ отъ неіхъ.

АРАБСКЫ-ТЪ ШКОЛЫ.

Арабія, която ся намира между Червено-то море и Персійскій-тъ заливъ, има едно пространство отъ 1,218,798 четв. мили и едно населеніе отъ 5,000,000 души. Отъ нѣколко вѣкове насамъ Арапи-тъ стоѣтъ много доло по образованіе-то си и по политическый-тъ си животъ. Въ срѣдни-тъ вѣкове, обаче, тѣ сѣ занимавали отлично мѣсто почти въ всяко отнѣшеніе. Съ бързо-то распространеніе на Исламекъ-тъ вѣрж, който ся породилъ въ Арабіи, Арапи-тъ станахъ единъ силенъ народъ, и распрѣчнхъ политическо-то си владѣніе. Тѣ основахъ голѣмы държавы въ Азіи, Африкѣ и Европѣ; и науки-тъ и искусства-та ся развивахъ у тѣхъ заедно съ уголѣмненіе-то на политическѣ-тъ имъ власть. Арабскы-тъ школы на Халифы-тъ и по-послѣ онѣзи основаны отъ Мавры-тъ, въ Испаніи, не само придобыхъ голѣмъ славу, но ся считахъ за най-цѣрвы-тъ учебны заведенія въ Европѣ. Тѣзи школы почнахъ да ся славятъ прѣзъ царуваніе-то на Омйды-тъ, които принесѣхъ столицѣ-тъ си въ Дамаскъ. Абасиди-тъ, които наслѣдихъ послѣдны-тъ на 750, спомогнахъ още повече за прѣуспѣваніе-то на науки-тъ и на писменность-тъ у Арапы-тъ. Прѣзъ срѣдни-тъ вѣкове, Арабскы-тъ школы сѣ ся считали за най-высокы въ Математикѣ-тъ, Астрономіи-тъ и Медици-тъ. Аристотелова-та Философія, прѣведена отъ Гръцкы на Арабскы, ся прѣподавала въ тѣзи школы, и по този начинъ тя ся въвела по-послѣ въ цѣлѣ Европѣ. Най-отличны-тъ Арабскы школы сѣ были въ Кордовѣ, Толедо, Саламанкѣ и Севиль. Въ тѣхъ имало ученици отъ всички-тъ части на Христіанскѣ Европѣ. Кѣмъ край-тъ на 10-й вѣкъ, обаче, тѣ почнахъ да отпадатъ въ Испаніи, и съ паденіе-то на Багдадскый-тъ Халифскы прѣстолъ, въ 1258, слава-та на Арабскы-тъ школы въ Азіи исчезла.

ПРИВРѢМЕНЪ УСТАВЪ

за
Народнитѣ училища. *)

Дѣлъ Първи.

Цѣль, раздѣленіе на народнитѣ училища и училието въ тѣхъ.

1. Народнитѣ училища се дѣлѣтъ на три степени: а) първоначални, б) срѣдни или двукласни и в) главни или четверо-класни.

А. Първоначални народни училища.

2. Цѣльта на първоначалнитѣ училища е да научѣтъ дѣцата на четене и писанье, да развиватъ въ нихъ началнитѣ религіозни и нравственни понятия и да имъ даватъ първоначални полезни познания.

3. Прѣдметитѣ на учебный курсъ въ първоначалнитѣ народни училища сѣ: а) Законъ Божій, б) четене по книгитѣ граждански и цѣрковни, в) писанье, г) първитѣ четире дѣйствія отъ Аритметиката и д) цѣрковно пѣянье тамъ, дѣто прѣподаванѣто му бѣде възможно. Обемътъ на горѣказанитѣ прѣдмети се опредѣлява отъ програмата, която е приурѣнена къмъ тоя § подъ № 1.

4. Въ първоначалнитѣ народни училища се приематъ момчета не по-млади отъ

*) Въ тоя уставъ са изложени най-важнитѣ и най-нуждитѣ правила за народнитѣ ни училища. Пъленъ и подробенъ уставъ за тия училища ще се изработи отпослѣ споредъ посочвания-та на опытъ, состоянието и истински-тъ нужди на народа.

7 годниѣ, а момчета не по-млади 6 годниѣ. Приеманѣто става единъ годниѣ, и то въ началото на учѣта година.

Забелѣжка. Не се приематъ въ лицата дѣца които страдаѣтъ отъ лѣчливы болести, а ежщо и тѣ, у то не е присадена сипаницата.

5. Дѣто не е възможно да пма отъ ни мѣжски и женски първоначални лица, дѣцата и отъ двата пола да се учѣтъ въ едно и ежщото училище наедно; но въ таквы смѣшани лица момчетата не трѣбва да сѣ стари отъ 11 год., а момчетата по-млади отъ 12 годниѣ.

6. Първоначалнитѣ народни училища сѣстоѣтъ отъ три отдѣленія съ шепъ курсъ въ всѣкое. Ученици, не показѣтъ прѣзъ годниѣта учѣ потрѣбенъ за прѣминуване въ ежщото по-горно отдѣленіе, оставятъ ежщото отдѣленіе още на една година.

7. Въ селата и градскитѣ махали то числото на ученицитѣ въ първоначалното училище не надминува 50, а въ триѣ отдѣленія може да прѣподава единъ учителъ; но за по-многолюднитѣ сѣ махали, дѣто числото на ученици по-горѣ отъ 50, трѣбва да има два учителя, отъ които единъ ще сѣ занимава само съ първото отдѣленіе, другій — съ двѣтъ послѣдни.

8. Въ тия първоначални училища то числото на ученицитѣ надминува 50, желателно е да се прибавя и трети учителъ.

9. Учението въ първоначалното училище отъ сега става задължително за дѣцата и отъ двата пола.

Б. Средни или двукласни народни училища.

10. Въ по-богатитѣ общини ще сѣ варятъ, освѣнъ първоначални-тъ, и двукласни народни училища, които могатъ бѣдѣтъ съединени съ първи-тъ, въ нѣхно продълженіе.

11. Цѣльта на двукласнитѣ народни училища е да даватъ на дѣцата по-висше элементарно образование.

12. Въ двукласнитѣ народни училища задължително се прѣподаватъ дующитѣ учебни прѣдмети: а) Законъ Божій, б) Български езикъ, в) Аритметика, г) Българска История, д) Отечественна География, е) Естествознание, ж) четене и з) цѣрковно пѣянье.

Обемътъ на тие прѣдмети се опредѣлява отъ приурѣната къмъ тоя § программа подъ № 2.

13. Въ двукласнитѣ народни училища ще се приематъ ученици, които свършили сѣ успѣхъ курсътъ на първоначалнитѣ народни училища.

14. Въ едно двукласно училище могатъ да се учѣтъ дѣца отъ два пола.

15. Въ двукласнитѣ народни училища трѣбва да има не по-малко отъ два учителя, отъ които по-опитни натоварва съ надзирателството на лицето.

Освѣнъ надзирателя, другитѣ два учителя задължаватъ се да прѣподаватъ и въ женското двукласно училище, което по тая причина ще има само единъ учителка. На учителката се предоставя прѣподаванѣто на извѣстни прѣдмети, още и надзиранѣто на това училище.

16. Ако числото на ученицитѣ въ първоначалното училище надминува 50, то трѣбва да сѣ варятъ паралелни классове. Въ таквъ случай трѣбва да се уголѣмява и числото на учителствѣ.

17. За учителѣ въ първоначалнитѣ и двукласнитѣ училища се приематъ оние, които сж свършили съ успѣхъ учението си въ 4-класно народно училище и, при това, иматъ общи познания отъ методата на преподаването.

В. Главни или четвекласни народни училища.

18. Въ градоветѣ и по-богатитѣ градоци, ще се отварятъ, освѣнъ първоначалнитѣ, и четвекласни народни училища, въ които ще се завършува вече първоначалното общо образование.

19. Освѣнъ предметитѣ, които ще се преподаватъ въ двукласнитѣ народни училища, въ четвекласнитѣ, именно въ двата горни класса, ще се преподаватъ още: а) Законъ Божий, б) Старобългарскій езикъ и Русскіи, в) Всеобща История, г) Практическа Геометрия, д) Физика и е) Физиология съ Игнена.

Обемътъ на тие прѣдмети се определява отъ притурената къмъ тоя § програма подъ № 3.

Забелѣжка. Въ женскитѣ четвекласни народни училища, които непрекъснато трѣбва да бѣждатъ отдѣлени отъ мъжскитѣ, може да се преподава и музика на тѣзи ученички, които желаятъ и които за това даватъ опредѣлена плата.

20. Въ четвекласно мъжско училище трѣбва да има не по-малко отъ петина учителѣ, отъ които единъ се счита и надзирателъ на училището. Понеже тие учителѣ, освѣнъ надзирателя, ще преподаватъ и въ женското четвекласно училище, заради това въ послѣдното може да има само двѣ учителки, отъ които едната е и надзирателка въ това училище.

21. Учителѣтъ въ горнитѣ два класса на четвекласното народно училище трѣбва да сж свършили курсъ въ нѣкое сръдне училище или поне да сж се отличили въ дълговременното си учителствование като способни и опитни преподаватели.

22. Въ четвекласнитѣ народни училища ще се приематъ ученици както отъ първоначалнитѣ, така и отъ двукласнитѣ народни училища. Послѣднитѣ, ако иматъ свидѣтелство, че сж свършили съ успѣхъ двукласно училище, ще се приематъ безъ испитъ.

23. Тие ученици, които сж свършили съ успѣхъ четвекласно народно училище, ще иматъ въ гражданската и военната служба извѣстни привилегии, които ще се опредѣлятъ отпослѣ.

24. Всѣкой народенъ учителъ, който е прослужилъ 7 години наредъ въ народнитѣ училища, освобождава се отъ военната служба споредъ особенитѣ правила за тая служба.

25. При всѣкое народно училище трѣбва да се държатъ списъци и дневници за ученицитѣ. Въ списъцитѣ се внася: името и прѣкорътъ, както и възрастътъ на ученикътъ, поминъкътъ на родителитѣ му, кога е постъпилъ въ училището, и кога и защо го е напусналъ. Въ дневницитѣ забѣлѣжава се отсъствието, прилѣжането и поведенето на ученицитѣ за всѣкой мѣсець прѣзъ учебната година.

Марица.

Прѣди 12 години нѣмаше ни едно Нѣдѣлно училище у Германіи; сега тамъ има повече отъ 1,200 такъва училища съ 80,000 ученици.

Въ Пекинъ, у Китай, ся издава единъ вѣстникъ "Газета" който сега вѣща въ 12-то си столѣтіе, т. е. който е починалъ да ся издава прѣди 12 вѣка.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНЫ.

НАСЕЛЕНИЯ-ТА НА МАЛЖ АЗИИ И АНГЛИЯ.

Слѣдующе-то заемамы отъ *Журналъ де Деба*:

Население-то на Малж Азиѣ може да ся раздѣли на четири части: 1) Турци-тѣ или Османли-тѣ; 2) Арменци-тѣ и Гърци-тѣ; 3) Мохамеданскы-тѣ Арапи които населяватъ Иракъ, Еменъ, Сиріѣ и една частъ отъ Африкѣ; и 4) Уруци-тѣ, Кюрди-тѣ, Ансерин-тѣ, Метвалин-тѣ, и пр.

Турци-тѣ или Османли-тѣ сж работливи, трезвени, дързостни, и искрено и страстно привязани на вѣрж-тъ си. Тѣхнѣ-тѣ главатарѣ, обаче, съ малки исклученія, не притяжаватъ тѣзи добродѣтели. Онова което Турци-тѣ желаятъ е добро управление. Ако Англія може да уллучи състояніето имъ, тя ще ги направи да и бѣждатъ признателни. Ако ли тя ся придържа и за напредъ о чиновническы-тъ класъ, както е правила до сега, всички-тѣ и общанія ще исчезнатъ, и Мала Азія ще си остане пакъ както си е была.

Арменци-тѣ сж расподѣлени, потъпкани и приучени на робство-то. Отъ тѣхъ има доста богати и остроумни хора. Тѣ лесно ще ся подчинятъ на Англичанѣ-тѣ, защото тѣ иматъ тѣхнѣ-тѣ качества за търговіѣ и за земяно-даване. Тѣ желаятъ само да ся освободятъ отъ грабителства-та на Кюрди-тѣ. Само едно нѣщо е за страхуване, и то е да не бы Русси-тѣ, които чрѣзъ послѣднѣ-тъ войнѣ ся установихъ даже въ сръдце-то на Арменіѣ, да ся каратъ за тѣхъ съ Англіѣ.

Отъ Гръци-тѣ едни, които сж привязани на Православнѣ-тъ вѣрж, сж за Русіѣ, а други гонятъ "великж-тъ идеѣ" за възстановление-то на Византийскж-тъ Държавж. Тѣзи послѣднѣ-тѣ негодуватъ противъ Англіѣ за дѣто не защитила Елинскы-тѣ интересы въ Берлинскы-тъ Конгресъ.

Мохамеданскы-тъ Арапи сж твърдѣ привязани на Османскж-тъ династіѣ. Тѣ сж показали това на дѣло много пжти, и особенно въ послѣднѣ-тъ войнѣ. Тѣ сж доставили въ неѣж повече отъ 200,000 души, отъ които около двѣ-трети сж загинѣли. Арапи-тѣ отъ много врѣме насамъ желаятъ да придобиятъ гражданско равенство съ Турци-тѣ. Тѣ наредъко сж занимавали високи службы въ Държавж-тъ. Тѣхно-то желание трѣбва да ся удовлетвори.

Колкото за Уруци-тѣ, Кюрди-тѣ, Ансерин-тѣ, Метвалин-тѣ, и Черкези-тѣ, тѣ ще правятъ голѣмы безпокойствія на Англіѣ. Уруци-тѣ сж едно население почти чергарско, и тѣ ся поминуватъ съ кражбы и грабежи; Кюрди-тѣ сж едно воинственно и грабително племе, което е живѣло до сега отъ трудовѣ-тъ на други; Ансерин-тѣ и Метвалин-тѣ не различаватъ много отъ първы-тѣ двѣ племена; а Черкези-тѣ сж извѣстни вече за своитѣ опустошителни дѣйствія. Англія какво ще направи съ тѣзи племена? Напразно тя ще ся труди да ги приучи на работж и на порядокъ. Тѣхно-то подчинение и образование е трудно дѣло.

Въ прѣобразование-то на Малж Азиѣ, Англія ще сръщне много съинки отъ странж на Русіѣ. Послѣднѣ-та има голѣмо вліяніе върху Православнѣ-тъ Христіанскы населенія въ Истокъ. Само Мусулмани-тѣ съчувстваваж къмъ Англіѣ, защото тѣ мисляж че тя никога нѣма

да допусне да ся докажи цѣлостъ-та на Турекж-тъ Държавж, но послѣднѣ-та война ги направи да мислятъ другояче. Франція има голѣмо вліяніе върху Католишкы-тѣ населенія въ Сиріѣ, но тя не бы прѣпятствувала на дѣло-то на Англіѣ. Тя даже бы и помогнала.

АВСТРИЯ И ТУРЦИЯ.

ФРЕМДЕНБЛАТЪ, ВІЕНА.

Въ Берлинъ, Контъ Андранъ влѣзе въ прѣговори съ Турекы-тѣ пълномощници за да ся споразумѣ изведиждъ съ Портж-тъ за занимање-то на Боснж и Херцеговинѣ отъ Австрійскы-тъ войскы. Порта-та, обаче, отложи рѣшение-то на този въпросъ до потвърждение-то на Берлинскы-тъ Договоръ. Между това врѣме Турекы-тѣ пълномощници прѣдложихъ нѣкои нѣща на Контъ Андранъ които не бѣхъ за приеманіе. Първо тѣ поискахъ щото занимање-то да бѣде за 6 мѣсеца и послѣ за една годинѣ. Понасегнѣ Порта-та поиска щото всички-тѣ Турекы чиновници въ двѣ-тъ области да си останѣтъ на службы-тъ, и нѣма смѣлостъ-тъ да прѣдложатъ щото назначение-то на новы чиновници да става въ име-то на Султана. Наконецъ, Порта-та поиска щото Австрійскы-тѣ и Турекы-тѣ войскы да занимаватъ заедно двѣ-тъ области, и Австрія да не търси никакво обезщетение за разноска-тъ които тя ще направи за управление-то имъ. Настояще-то положение на прѣговори-тъ между Австрійско-то Правительство и Портж-тъ дава малкж надеждж за едно бързо рѣшение.

Борсениъ Куріе, Берлинъ.

Англіѣско-то Правительство усърдно и постоянно ся е старало въ Вѣнѣ да накара Австрійско-то Министерство да поеме едно подобно покровителство надъ Европейскж Турціѣ каквото Англія е поела надъ Азіатскж Турціѣ. Сключаване-то на таква едно спогождение ще бѣде повече за въ ползж на Англіѣ отколкото на Австріѣ, защото Договоръ-тъ на 4 Юнія (н. к.) туря първж-тъ Силж въ едно опасно положение. Англія трѣбва да знае че слѣдъ нѣколко врѣме Русіѣ може пакъ да нападне Турціѣ, и тогава тя може да гледа по-тихо на това приключение, ако има единъ съюзникъ между материчны-тъ Силы. Сключаване-то на единъ Австро-Турекъ Договоръ, подобенъ на Англо-Турекы-тъ, ще направи изведиждъ Англіѣ и Австрійѣ постоянны съюзицы противъ едно нападателно движение отъ странж на Русіѣ въ Истокъ.

РОДОПСКА-ТА КОМИСИЯ И РУССИ-ТѢ.

Цариградскы-тъ дописникъ на *Таймсъ* пише слѣдующе-то:

Споредъ вѣрны свѣдѣнія пріети тука направо отъ Боснж и Херцеговинѣ, Австрійци-тѣ дѣйствуватъ въ тѣзи области съ голѣмж дѣятелность и въ сжщо-то врѣме съ умѣренность и съ съвършенъ порядъкъ. При всичко това, слухове ся распрѣсватъ че войскы-тѣ имъ, които занимаватъ тѣзи области, сж повинни въ много чрѣзмѣрности и жестокости. Тѣзи обвинения приличатъ твърдѣ много въ онѣзи противъ Рускж-тъ войскы въ Българіѣ и въ Румелиѣ. Това изяснява, може-бы, промѣненіе-то, което напоследъкъ ся е случило въ положеніе-то на Австрійци-тѣ въ Родопскж-тъ Комисіѣ. До прѣди нѣколко дни, Австрійскы-тъ Комисаръ зѣ живо участие въ

приготовление-то на изложение-то, но сега, за очудване на другари-тъ му, той не е наклоненъ да го поднесе. Азъ ся разговаряхъ съ Генералъ Тотлебена, съ Князь Дондуковъ-Кореакова, и съ други главны Рускы чиновници за изложение-то на Родопскж-тъ Комисіѣ. Тѣ казватъ че изследованія-та сж станѣли по единъ пристрастенъ духъ, и че Комисіѣ-та, вмѣсто да изучи серіозно въпросъ-тъ какъ трѣба да ся спомогне на бѣжанцы-тѣ за да ся установятъ въ жилища-та си, ся занимавала исклучително да събира едностранчивы свѣдѣнія за едно обвинение противъ Рускж-тъ войскы. Тѣ обявяватъ още че достолѣіе-то и самоуважение-то на войскж-тъ и на Правительство-то не ги оставятъ да зематъ въ серіозно внимание такъва явны клеветы. Главнокомандующій и Князь Дондуковъ отрпчатъ съвършенно че сж имали намѣреніе да намалятъ Мусулманско-то население въ занеты-тъ отъ Рускж войскж области, и обявяватъ че тѣ ся стараѣтъ да потвърдѣтъ бѣжанцы-тѣ въ жилища-та имъ колкото е възможно по-скоро, но казватъ че има важны мѣжнотіи, които произлизатъ отъ това че нѣколко градове и села сж съвѣсмъ съсыпани. Прочее, ако не ся зематъ приличны мѣрки, завръщаніе-то на бѣжанцы-тѣ ще произведе важны смущенія, и може-бы, новы кланія.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Ф. дю Босфоръ мисли да знае положително че бѣдѣщый-тъ Князь на Българіѣ не ще да бѣде подчиненъ нито на Сенатъ нито на Камарж; съ други думы, той щѣлъ да има неограниченъ власть. Българи-тѣ, споредъ този вѣстникъ, които почнаѣли да съглеждатъ че не спечелили много нѣщо отъ промѣненіе-то, щѣли най-послѣ да видятъ че съвѣсмъ нищо не сж спечелили. Той вѣрва още че Батенбергскы-тъ Князь, подгласникъ-тъ на Русіѣ, ще бѣде Българскы-тъ Князь.

Ф. дю Босфоръ въ единъ дѣлтъгъ членъ съвѣства Портж-тъ да не ся уповава на Англіѣскж-тъ политикъ върху Гръцкы-тъ въпросъ, защото както Славянската криза съборила Гладстоново-то Министерство, тѣй и Елинската криза може да събори Бикнесфилдово-то.

Романулъ казва че Руманско-то Правительство имало намѣреніе да направи нѣколко села по Дунавскж-тъ границж, които да раздѣлятъ Русіѣ отъ Добруджж, и други нѣколко по Българскж-тъ границж между Манкалиѣ и Силистрѣ.

Нѣколко Босненци испратили по телеграфъ-тъ до нѣкои отъ посланици-тѣ въ Цариградъ едно писмо, въ което налагаѣли страдания-та и злины-тѣ на населеніе-то отъ Австрійско-то занимање и моляли Силы-тѣ да подѣйствуватъ прѣдъ Австрійѣ да спре ходъ-тъ на войскы-тѣ си додѣто то ся прѣсели въ Албаніѣ или въ Македоніѣ. Тѣ обявили че говорятъ въ име-то на Мусулманско-то и на Христіанско-то население въ Боснж.

Убиваніе-то на Италіанскы-тъ Консулъ въ Сараево между този градъ и Бродъ отъ Босненскы разбойници ся потвърди. Тѣ му зели и 200 ан. л.

Възстаническа-та чета, която уби Мехмедъ Али паша, ся распрѣснѣла въ разны посоки.

Генералъ Тотлебенъ приелъ орденъ-тъ Св. Андрей, който Руский-тъ Императоръ му испратилъ съ нароченъ парадъ отъ Кримъ.

Порта-та опрѣдѣлила Феридуъ Бея, Министръ въ Букурещъ, Цертевъ Ефенди (Софиянецъ) — въ Бѣлградъ и Фанариотинъ-тъ Князь Караджа — въ Цетинъ. Първий-тъ отъ тѣзи Министры е Мусулманинъ, а други-тъ сж Христіани.

Лордъ Донжморъ, вторий-тъ Англійскій Комисаръ за Источнѣ Румелиѣ, замѣнялъ въ сѣботѣ за Пловдивъ съ цѣль да събере нѣкои свѣдѣнія.

Солунскій-тъ дописникъ на *Месенджеръ* казва че въ Велесъ Турци-тъ мисляли че нещастіа-та, които сполѣтили отечество-то имъ, были слѣдствие на непазаніе-то на прѣдписанія-та на Коранъ-тъ и на лъжливо-то тълкованіе на Шеріатъ-тъ, и за това тѣ направили единъ правилникъ, на който по-главно-то съдържаніе е слѣдующе-то:

Употрѣбленіе-то на вино-то и на спиртовны-тъ питіета ся запрѣтава на Мусулмани-тъ.

Запрѣтава ся тоже всякакъвъ видъ игра.

Никой Мусулманинъ не трѣбва да има сношенія съ Христіани-тъ освѣнъ за работѣ.

Мусулманскы-тъ жени не трѣбва да имать сношенія съ Христіанскы-тъ.

Исполненіе-то на тѣзи расположенія ся повѣрява на всѣкы-тъ Мусулмани.

Янинскій-тъ дописникъ на *Месенджеръ* пише че главный-тъ Гръцкы Министръ испратилъ до Гръцкы-тъ Консулъ въ Янинъ слѣдующий-тъ телеграмъ за даго раздаде на Гръцкы-тъ жители: — "Нѣма съмнѣніе че рѣшеніе-то на Берлинскы-тъ Конгресъ ще ся тури въ дѣйствіе чрѣзъ устѣпваніе-то на Гръціѣ на пограничны-тъ области. За това, вый трѣбва да приготвите умове-тъ на Мусулманско-то населеніе за промѣненіе-то, като ги увѣрите че тѣ ще бѣдѣтъ безопасни и благоденствени подъ Гръцко-то Правителство и че ще имать пълно равенство съ Елинскы-тъ си съграждани".

Сърбско-то Правителство устѣпило на Баронъ Хирша направѣ-тъ на единъ новъ желѣзень пѣтъ отъ Бѣлградъ до Алексинацъ.

Въ Сараево починалъ да ся издава единъ офиціаленъ вѣстникъ, подъ име *Босненско-Херцеговинскы Новины* на Кرواتско нарѣчіе съ Латинскы буквы. Прѣдшій-тъ Турскы вѣстникъ, *Босна*, ся издавалъ половина-та на Турскы и половина-та на Сърбскы съ Кириловскы буквы.

Единъ богатъ челоувѣкъ отъ градъ-тъ Орелъ, въ Руссіѣ, оставилъ чрѣзъ завѣщаніе всѣкы-тъ си движимы имоты, който състоялъ отъ 580,000 рубли, на Чернагоръ. Той искалъ щото този капиталъ да послужи за отваряніе-то на единъ банкъ въ Цетинъ, и отъ лихвы-тъ му една часть да ся употребѣи за направѣ-тъ на училища, а друга-та да служи за помощь на бѣдны дѣца.

Турскы-тъ вѣстници обематъ слѣдующы-тъ исканія на Критяны-тъ:

1. Да имъ ся устѣпятъ исканія-та които ся съдържали въ изложеніе-то на Критянско-то Народно Събраніе въ 1876;

2. Да ся назначи единъ Христіанскы Валія, одобренъ отъ Силы-тъ и непримѣнемъ за петь години;

3. Всякой мѣстенъ управитель да бѣде отъ сѣщѣ-тъ религіѣ кождо по-голъма-та часть отъ управляемы-тъ му исповѣдва;

4. Френскы-тъ гражданскы законникъ (кодиксъ) да ся въведе въ островъ-тъ;

5. Войници-тъ трѣбва да живѣятъ само въ крѣпости-тъ;

6. Врѣхнини-та на доходи-тъ върху расходи-тъ да ся раздѣли на двѣ равны части; една-та да ся дава на царско-то съкровище, а друга-та да ся посвятява за общы-тъ сграды на островъ-тъ;

7. Казн-тъ да бѣдѣтъ подъ вѣдомство-то само на сѣдѣи въ мирно врѣме;

8. Всѣкы-тъ чиновники да познаватъ Гръцкы-тъ языкъ; и

9. Гюмушкы-тъ служители да бѣдѣтъ Христіани.

Всѣкы-тъ Европейскы Комисари за устроичество-то на Источнѣ Румелиѣ пристигнѣхъ вече тука.

Арменци-тъ като сж научили че Ерзерумъ ще ся испразднѣ наскоро отъ Русы-тъ починили да ся прѣселятъ въ онѣзи мѣста въ Азіѣ които оставатъ подъ Руско управленіе. Това прѣселеніе ставало въ такыва размѣры щото Европейскы-тъ Посолства, споредъ *Вакжъ*, помолили Портъ-тъ да земе мѣркъ за спираніе-то му като увѣри населеніе-то че ще го покровителствува противъ всякакви злоупотребления.

Споредъ мѣстны-тъ вѣстници едно голѣмо число Албанскы волници, въоружени съ пушкы Хенри Мартини и Винчестеръ, ся събирали въ Скопіѣ, отдѣ-то тѣ щѣли да отиватъ за въ Новый Пазаръ.

Нѣкои вѣстници мыслятъ че до сега отъ 70 до 80 хиляды Руссы трѣбва да сж замѣнили отъ тука за въ Руссіѣ.

Н. Бл. Г. Юсѣвъ, Българскы-тъ Екзархъ, отговорилъ на Македонскы-тъ Българы чрѣзъ едно писмо, въ което имъ казва че той ся грижи за тѣхны-тъ церковны права, и че щомъ положеніе-то на работы-тъ ся разясни, той ще доде самъ въ Цариградъ да подѣйствува прѣдъ В. Портъ за осъществленіе-то имъ.

Въ 10 й брой на *Марицъ* срѣщамы единъ членъ отъ Тулѣж, въ който ся казва че избори-тъ на членове-тъ за въ административно-то, сѣдебно-то и търговско-то отдѣленіе въ области-тъ на Българіѣ и Румелиѣ трѣбва да ставатъ като въ единъ *свободнѣ, конституціалнѣ Държавѣ*, и че избрани-тъ лица трѣбва да бѣдѣтъ *честны, разумны, свѣстны и образованы*.

Австрійскы-тъ войскы още не можѣтъ да побѣдятъ възетаницы-тъ въ Боснѣ. Послѣдны-тъ заплашвали до толкова ли нѣколко души отъ главны-тъ Австрійскы чиновцы да ся прѣмѣтятъ въ Бродъ. Споредъ *Вакжъ*, Австрійцы-тъ сж были съвършенно разбиты въ биткы-тъ при Бехке и кѣмъ Зворникъ и Тулѣж.

Споредъ *Вакжъ*, Руска-та войска щѣла да испразднѣ съвършенно Св. Стефанъ до въ сѣботѣ.

Мидхатъ паша приелъ позволеніе отъ Султанъ-тъ да ся завърне въ Турціѣ и да живѣе дѣто иска освѣнъ въ Цариградъ. Той си избралъ Критъ за мѣстопрѣбываніе и Султанъ-тъ му опрѣдѣлилъ 12,500 гр. мѣсечнѣ платѣ и заповѣдалъ да му ся дадѣтъ 1,000 т. л. за пѣтны разпоскы. *Ф. дю Босфоръ* казва че всѣкы Мусулмани и Христіани ся зарадовали за завръщаніе-то на Мидхатъ паша, който ако да былъ тука мнѣжа-та година, щѣлъ да възвѣрне много нещастія които сполѣтили Държавѣ-тъ.

Въ вторникъ вечеръ Пашы-тъ имали единъ извънреденъ съвѣтъ на Портъ-тъ, въ който разнеквали Албанскы-тъ работы.

Новый-тъ Германскы Посланникъ посѣтилъ Генералъ Тотлебена въ вторникъ.

Споредъ *Джесеридей Хавадисъ*, Козанско-то възетаніе въ Азіѣ още не ся потушило.

Порта-та опрѣдѣлила 4 комисіи за ограниченіе-то на Българіѣ, Сърбіѣ, Чернагоръ и ловаж-тъ Руско-Турскъ граници въ Азіѣ. Послѣдны-та щѣла да прѣдаде Хотуръ на Персіѣ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕНЕШЫ.

Атина, 30 Авг. — Гръцкы-тъ Министръ на Войнѣ-тъ свикалъ всѣкы-тъ чиновники и войници отъ Гръцкѣ-тъ войскы които имали отпусъ. Единъ Гръцкы вѣстникъ казва че за това имало важна причина.

Бѣлградъ, 30 Авг. — Руссіѣ съвѣтвала Сърбско-то Правителство да не ся обезоружава к то общала да му плаща условенъ-тъ военъ помощь.

Лондонъ, 31 Авг. — *Дейли Нюзъ* обнародва единъ телеграмъ отъ Букурещъ че Руманія пѣявила на Руссіѣ че тя е готова да оттегли всѣкы-тъ си гражданскы чиновники отъ Бесарабіѣ, но че тя иска да разглежда отдѣлно Добруджанскы-тъ въпросъ.

Віена, 31 Авг. — *Политише Кореспонденсъ* обнародва единъ телеграмъ отъ Віенѣ че по исканіе-то на Руссіѣ и по нейното общаніе че ще продължава да плаща условенъ-тъ помощь, Сърбіѣ е наклонна да не распуска войскѣ-тъ си. Тя не щѣла да испразднѣ мѣста-та, които Берлинскы-тъ Договоръ даде на Българіѣ, прѣди офиціално-то учрежденіе на това Княжество.

Атина, 1 Септ. — Свѣкваніе-то на распуснѣ-тъ Гръцкы чиновники и войници нѣма за цѣль да раздражня Портъ-тъ.

Филадельфія, 1 Септ. — Рускы-тъ морскы войници за 4-тъ новопостроены Рускы военны корабы пристигнѣхъ тука.

Лондонъ, 2 Септ. — Хобартъ паша ще ся завърне наскоро въ Ц/градъ.

Берлинъ, 2 Септ. — Князь Бисмаркъ не успѣ да накара Силы-тъ да отправятъ на Портъ-тъ единъ общъ Нотъ върху неиспълненіе-то на Берлинскы-тъ Договоръ относительно до Гръціѣ и Чернагоръ.

Слухъ ся раздава че Правителство-то открыло ново сѣзаклятіе противъ Германскы-тъ Императоръ. Много души сж ся запрѣли.

Лондонъ, 2 Септ. — Г. Вилсънъ ся употребилъ формално да стане Министръ на финанци-тъ въ Египетъ.

Римъ, 2 Септ. — Единъ Италианскы вѣстникъ казва че Силы-тъ ще поерѣдствуватъ за Гръціѣ, но че вѣнъ отъ дипломатическо-то дѣйствіе тѣ не ще правятъ нищо.

Бѣлградъ, 2 Септ. — Европейскы-тъ Комисари, които сж натоварени съ ограниченіе-то на Турско-Сърбскы-тъ граници, пристигнѣхъ; тѣ ще замѣнятъ туръ за Нишъ.

Атина, 2 Септ. — Слухъ-тъ че война-та между Гръціѣ и Турціѣ е назажаща ся опровергава.

Парижъ, 2 Септ. — Англіѣ не пріе прѣложеніе-то на Германіѣ да дѣйствуе общо съ други-тъ Силы прѣдъ Портъ-тъ за Гръціѣ; Италиѣ не ще го пріеме, а всѣкы-тъ Силы не сж съгласны.

Увѣряватъ че прѣдложеніе-то на Германіѣ ся отложило.

Парижъ, 3 Септ. — Днесъ (Недѣля), Мпшаль Мак-Махонъ прѣгльда 50,000 души войскы въ пріеѣтствіе-то на Рукы-тъ Великы Дуковѣ Константинъ и Алексіѣ и на Кембриджскы-тъ Дука, главный-тъ командантинъ на Англіѣ-тъ войскы.

Віена, 4 Септ. — Двѣ новы отдѣленны войска пристигнѣхъ въ Сараево. Единъ телеграмъ отъ Бродъ казва че бомбардираніе-то на Брискъ, надѣсенъ-тъ брѣгъ на р. Савѣ, показва че военны-тъ дѣйствія въ сѣверо-истокъ на Боснѣ сж е подновили.

Віена, 4 Септ. — Австрійско-то Правителство ся рѣшило да смаже Босненско-то възетаніе чрѣзъ испращаніе-то голѣмы войскы противъ възетаницы-тъ.

Семлинъ, 4 Септ. — Отъ Бѣлградъ явяватъ че единъ сговоръ ставѣлъ между Сърбіѣ и Руссіѣ, споредъ който Сърбіѣ ся задѣлжава да поддържа на орѣжіе единъ войскъ отъ 40,000 души, а Руссіѣ ся обещава да ѣ дава на мѣсечъ по 250,000 рубли (около 40,000 ан. л.).

Лондонъ, 5 Септ. — *Стандардъ* казва че Лордъ Салисбери отказалъ да сѣли Портъ-тъ да еключи единъ договоръ съ Австріѣ, защото не е само Турціѣ която е назадъ въ исполненіе-то на Берлинскы-тъ Договоръ.

Извѣстіе. — Подписавши-тъ пѣвѣтѣ-вамы на почтаемъ-тъ публикѣ че не знато-то ѣ подъ фирмѣ-тъ В. К. Домусочолу дружество въ Цариградъ и въ Варнѣ ся раздѣли на 1/13 Юліѣ 1878, а отъ това врѣме насамъ всякой отъ насъ останѣ да работи за свой собственъ счетъ. Цариградъ, 22 Августъ 1878.

К. Домусочолу и Велико Христосовъ.

АМЕРИКАНСКЫ ДѢВИЧЕСКЫ ПАНСИОНЪ ВЪ САМОКОВЪ.

Този пансіонъ има за цѣль да даде едно високо Христіанско образование на Българскы-тъ дѣвцы. Курсъ-тъ на наукы-тъ му, който ся сврѣща въ четьри години, ся прѣподава на Българскы языкъ.

За вжтрѣшны ученикы ся плаща 12 т. л. на годинѣ-тъ, а за вжншны по 2 т. л.

Той ще ся отвори на 14/26 Септември.

Онѣзи които желаѣтъ по-подробны свѣдѣнія за него, нека ся отнесѣтъ до Г-а В. Е. Докъ, Самоковъ, Българіѣ.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ. Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на А. Х. Болджіана.